

Список використаної літератури:

1. Ключев 2002: Ключев, Е.В. Речевая коммуникация: Учебное пособие для университетов и институтов [Текст] / Е.В. Ключев. – М. : РИПОЛ КЛАССИК, 2002. – 320 с.
2. Бацевич Ф.С. Основи комунікативної лінгвістики: підручник / Ф.С. Бацевич. – 2-ге вид., доп. – К. : ВЦ «Академія», 2009. – 376с. (Серія «Альма-матер»)
3. Смирнова М.Н. Коммуникативные неудачи в неофициальном диалоге : На материале английского языка : дис. канд. филол. наук: 10.02.04 / Смирнова Марина Николаевна. – Москва, 2003. – 165 с.

Ключові слова: дискурс, мовна девіація, комунікація, комунікативна невдача, комунікативна помилка.

Ключевые слова: дискурс, языковая девиация, коммуникация, коммуникативная неудача, коммуникативная ошибка.

Key words: discourse, language deviation, communication, communicative mistake, communicative error.

БУБНОВ ДЕНИС ВАЛЕРІЙОВИЧ

*Національний університет «Одеська юридична академія»,
викладач кафедри іноземних мов № 1*

ПРОСОДИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ МОВЛЕННЯ ІРЛАНДЦІВ

Пропонована робота досліджує регіональні просодичні особливості ірландської англійської.

У результаті історично обумовленого взаємовпливу двох мов – ірландської та англійської – з'явилась ірландська англійська – варіант англійської, що відображає ірландський вплив на всіх лінгвістичних рівнях, починаючи зі звукового ладу і ритму, і закінчуючи словниковим складом, ідіоматичними висловами і структурою речення.

В роботі розглянуто просодичні особливості мовлення представників чотирьох регіонів Ірландії, різних за гендерними групами. Проведене комп'ютерним методом дослідження дозволило визначити основні частотні параметри мовлення представників кожного з досліджуваних регіонів.

Для ірландського варіанта англійської мови характерний з одного боку вплив ірландської мови, а з іншого – загальні тенденції розвитку притаманні й іншим національним та регіональним варіантам англійської мови.

Ірландський національний варіант англійської мови має свою історію розвитку, від XIX ст. і дотепер. Основу його розвитку складають діалекти південної і північної Ірландії.

Становлення національного варіанта ірландської англійської стало можливим завдяки унікальній лінгвістичній ситуації, що склалася в результаті тривалого історичного процесу встановлення контактів між

англійською мовою Великої Британії та кельтською мовою на території Ірландії.

Дослідник ірландської мови Дж. Адамс провів дві паралельні лінії вздовж мапи, одну з Бундорана до Дундалка, а іншу з Дрогеда до Сліго, і виділив зону існування північної та південної ірландської англійської. На думку автора, Південна зона відрізняється відносною однобічністю мови, й охоплює такі графства, як Дублін, Уїклоу, Уексфорд, Карлоу, Кілдаре, Лейке та Оффалай, які раніше вважалися кельтською територією. На півночі поширення ірландської англійської є менш однорідним, оскільки протягом XVIII та XIX ст. англійська поширювалась на ці території двома напрямками. Вона розповсюджувалась на північ з Пейла у напрямку Ольстера, і на південь – з центральної частини Ольстера до кордону з Ірландською республікою, і саме через це ми можемо виявити різноманітні фонологічні та лексичні особливості, характерні для південного і північного варіанта ірландської англійської [1, с. 56].

Починаючи з XIX ст. і дотепер англійська мова Ірландії, що мала неоднорідну структуру та складалася під постійним впливом ірландської мови, відома раніше як один з діалектів – Hiberno-English – посідає чільне місце в мовній спільноті Ірландії. Вона має статус другої державної мови країни (хоча використовується більшою частиною громадян, ніж ірландська), вживається різними соціальними верствами населення, виконує усі функції національної мови. Ірландською англійською пишуть книги, видають журнали, газети та інші ЗМІ, складаються словники і підручники, що фіксують особливості ірландської англійської у царині фонетики, лексики, граматики.

У пропонуваному дослідженні зроблено спробу визначити частотні характеристики мовлення представників південної і північної Ірландії, виділити загальні та відмінні характеристики, які можуть виступати просодичними маркерами.

Попередні дослідження із соціофонетики підтверджують той факт, що основним джерелом просодичної інформації є частота основного тону (ЧОТ) [2]. Частота основного тону – акустичний корелят висоти тону – є однією з найбільш універсальних супрасегментних характеристик.

У результаті аналізу мовлення ірландців виявлено такі територіальні особливості середнього рівня ЧОТ і максимального діапазону ЧОТ (табл. 1).

Таблиця 1 – Середній рівень ЧОТ (Гц)

Інформанти	Середній рівень ЧОТ			
	Південь м. Корк	Південний схід м. Дублін	Північ м. Деррі	Центр м. Геллоуей
Чоловіки	119	121	88	94
Жінки	204	203	179	180

Порівнюючи середні показники ЧОТ мовлення представників різних територіальних регіонів Ірландії, можна помітити, що найвищі показники зареєстровані в мовленні жінок з Півдня Ірландії (м. Корк) та південного сходу (м. Дублін); найменші показники – у мовленні чоловіків з м. Деррі.

Аналіз діапазону ЧОТ у мовленні жіночих і чоловічих груп підтвердив загальноанглійську тенденцію щодо наявності більш широкого частотного діапазону в жіночому мовленні (таблиця 2).

**Таблиця 2 – Показники частотного діапазону в мовленні ірландців.
Гендерна та територіальна диференціація**

Інформанти	Середній рівень ЧОТ			
	Південь м. Корк	Південний схід м. Дублін	Північ м. Деррі	Центр м. Геллоуей
Чоловіки	115	102	92	99
Жінки	195	201	164	215

Отримані результати підтверджують висновок Т. І. Шевченко про те, о більш широкий діапазон мовлення притаманний жінкам і свідчить про їх виражену просодичну експліцитність, у той час як чоловікам більш властива лексична експліцитність [3, с. 35].

Таким чином, частотні показники мовлення виявили, що середній рівень ЧОТ маркує мовлення жінок з Півдня та південно-східних регіонів, а в чоловічому мовленні Півночі демонструє значно менші показники.

Аналіз діапазону ЧОТ підтвердив загальну англійську тенденцію до більш широкого діапазону ЧОТ в жіночому мовленні.

Показники частотного інтервалу не виявили суттєвих розбіжностей між чоловічим і жіночим мовленням, що свідчить про рівномірну реалізацію діапазону в обох регістрах. Локалізація максимумів ЧОТ показала, що найчастотніший максимум ЧОТ локалізується і в жіночих, і в чоловічих групах на термінальному (ядровому) складі, а в регіональних групах – як на першому складі, так і на ядровому.

Список використаної літератури:

1. Adams G. B. The dialects of Ulster. The English language in Ireland. – Cork and Dublin: The Mercier Press, 1985. 175 p.
2. Блохина Л. П. Методика анализа просодических характеристик речи. М.: МГПИИЯ, 1997. 86 с.
3. Шевченко Т. И. Фонетика и фонология английского языка: Курс теоретической фонетики английского языка для бакалавров. Дубна : Феникс+, 2011. 256 с.

Ключові слова: просодичний, ірландський, ЧОТ, діапазон, англійська мова.

Ключевые слова: просодический, ирландский, ЧОТ, диапазон, английский язык.

Key words: prosodic, Irish, frequency, range, English.